

Mistrovské kurzy v podání houslového mistra Pavla Šporcla

03.06.2013

Na konci léta se v prostorách Gymnázia a Hudební školy hl. města Prahy na Komenského náměstí uskuteční Mistrovské kurzy pro studenty smyčcových nástrojů, zpěvu a violoncella. Pravý důvod k tomu vyzpovídat jednoho z lektorů, kteří patří k nejvyhledávanějším interpretům vážné hudby. Slovo má houslista Pavel Šporcl.

Na konci srpna se zúčastníte jako lektor Mistrovských kurzů v Gymnáziu a Hudební škole hl. města Prahy. Pokud se nepletu, kondice zrovna často nedáváte. Baví vás pedagogická činnost?

Ano, učení mne moc baví. Kdysi jsem vedl houslové kurzy v Rožnově pod Radhoštěm, ale z časových důvodů jsem v tom nemohl pokračovat. Proto jsem rád, že kromě mé pedagogické činnosti na HAMU se i letos podařilo kurzy v Praze uskutečnit.

Co můžou žáci od Mistrovských kurzů očekávat? Jak moc jim pomůžou v jejich budoucí profesní dráze?

Na několika hodinách se samozřejmě nedají změnit zásadní věci. Na kurzech jde spíš o pootevření některých pokliček nástrojové techniky i přednesu a inspirace studenta. Pak už je pouze na něm, jak s tím naloží.

Změnil se nějak přístup k žákům ve výuce houslové hře od doby, kdy jste sám začínal? Sám si vzpomenu na četné zkazky o tom, že „chodit do houslí“ bylo spíše za trest.

Já jsem do houslí za trest nechodil. Hraní mne vždy bavilo, bral jsem to jako hru. A tak by to měli vnímat i mí studenti.

Co byste poradil méně zdatným studentům, kteří nemají na sólovou dráhu, a skončí třeba u třetího pultu amatérského orchestru? Nebudou to sami brát jako vlastní životní selhání?

To záleží samozřejmě především na nich. Ne každý může být sólista. Důležité ale je, aby je hudba bavila, i když se budou poté živit něčím jiným.

Mistrovské kurzy úzce souvisí s houslařskou dílnou Jana B. Špidlena. Pocházejí vaše modré housle právě z této dílny? Čím se liší krom barvy od vyhlášených starodávných značek?

Ano, moje modré housle na mou objednávku postavil v roce 2005 Jan Špidlen. Vložil do nich několik

inovací, včetně uhlíkového vlákna, jinak vyřezané hlavy i těla. Samozřejmě na první pohled zaujmou modrou barvou, ale jsou to především skvělé housle, které si v ničem nezdají se starými nástroji a v mnohém jsou daleko lepší.

Nedávno vám vyšla 3CD Zlatá kolekce od Supraphonu, takové vaše best of, kde jsou zajímavé bonusy z oblasti populární hudby. Půjde Pavel Šporcl v budoucnu čím dál víc cestou crossoveru?

Mám velkou radost, že mi Supraphon ke 40. narozeninám *Zlatou kolekci* nadělil. Je to opravdové best of s několika bonusy klasické a cikánské hudby. Populární či crossoverovou hudbu jsem ale nahrál na jiném CD, a to na desce *SPORCELAIN*. S tímto projektem jsem již odehrál velké turné po republice a určitě chci v této aktivitě pokračovat, dokonce si píšu i vlastní kompozice – jedna ze skladeb tohoto alba, *Surprise*, je úspěšná i v hitparádách, teď se drží již 5 měsíců v hitparádě rádia Bonton. Na konci května vyjde nové CD/DVD *Sporcelain on Air*, tedy živý záznam z koncertu, který se uskutečnil 4. prosince loňského roku na Letišti V. Havla.

Uznáváte populární hudbu? Nebo na ni nazíráte skrz prsty jako mnoho jiných profesionálů vážné hudby?

Samozřejmě populární hudbu uznávám. Ale stejně jako v klasické hudbě v ní najdeme mnoho dobrého i mnoho ne tak dobrého.

Operní pěvkyně Eva Urbanová nedá dopustit na metal, houslista Jaroslav Svěcený spolupracoval např. s kapelou Lucie. Existuje někdo ze světa hudebního showbyznysu, s kým byste si rád třeba jen nezávazně zajamoval?

Nebráním se podobné spolupráci, dokonce ji mnohdy i vyhledávám. Nahrál jsem CD s Karlem Gottem, Lucíí Bílou, hrál s kapelou Kryštof, Evou Pilarovou, Vojtou Dykem, Hradišťaněm, Petrem Kolářem... Těším se na další podobné příležitosti.

S projektem Gipsy Way jste se vrhnul do světa cikánské hudby. Co vás na ní tak přitahuje?

Cikánská hudba je nádherná, cikánští virtuosoové jsou jedni z nejlepších na světě. Fascinuje mne volnost interpretace, harmonie, melodičnost. S tímto projektem jsem odehrál na 170 koncertů po Evropě i Číně a Rusku a mám obrovskou radost, že se tak líbí.

Ví se o vás, že jste velkým obdivovatelem Itzhaka Perlmana. Čím podle vás nejvíce ovlivnil hru na housle?

Byl to první sedící houslista-sólista, tudíž ukázal, že i s handicapem je možno docílit krásných výsledků. Houslista, u kterého hra vypadala velice lehce. Vynikající muzikant. Bylo mi ctí u něj rok studovat.

Jak lze opusu, který před vámi už natočily stovky jiných interpretů, dát novou tvář? Máte na to nějaký recept?

I když hrajeme dle zápisu skladatele, máme obrovskou volnost v interpretaci. Každý tedy hraje a cítí dotyčné dílo jinak. Je to dáno technikou, ale i životními zkušenostmi. Není tedy potřeba mít recept, pouze hrát podle svého srdce.

Oslavil jste nedávno čtyřicáté narozeniny, jednu etapu lidského života máte za sebou. Povedlo se vám vaše prvotní přání, přilákat mladou generaci ke klasické hudbě?

Ano a moc mne to těší. Stále chodí mnoho mladých lidí na mé koncerty, teď už i malé děti mých stejně

starých fanoušků. Je to krásný pocit. Ale neusínám na vavřínech a pracuji dál, protože si klasická hudba nové posluchače určitě zaslouží.

Pavel Šporcl (nar. 1973)

je houslový virtuos, laureát mnoha předních houslových soutěží, který patří vůbec k nejpoblárnějším tuzemským interpretům klasické hudby. Po studiích na konzervatoři a AMU navštěvoval prestižní americkou Juilliard School. Proslul zejména atypickým vystupováním, kdy místo tradiční koncertní róby zvolil pirátský šátek nebo kožené kalhoty, aby se touto image přiblížil k mladšímu obecnstvu. Aktuálně hraje na modré housle z dílny Jana B. Špidlena, na jehož popud se konají Mistrovské kurzy. Na kontě má řadu tematických alb (Paganini, Vivaldi, Dvořák, Piazzola), v současné době se snaží o stylový průnik a točí crossoverová alba, jako třeba cikánské *Gipsy Way* nebo *Sporcelain*, které vzniklo pod producentským dohledem Romana Holého. Nedávno se na trhu objevila trojdisková *Zlatá kolekce*, kde se kromě jeho největších hitů objevily skladby Ennia Moriconeho, japonského saxofonisty Yasuto Tanaky nebo téma z filmu *Schindlerův seznam*.